

σιχαμερός

σιχαμερός, -ή, -ό, επίθ. [<όψιμο μσν. σιχαμερός], που προκαλεί αηδία, απέχθεια, αποστροφή, ο αηδιαστικός: «τόσο σιχαμερό άνθρωπο δεν έχω ματαδεί στη ζωή μου». Επίρρ. **σιχαμερά**.

- **σιχαμερά πράματα**, πράξεις ή λόγια που προκαλούν αηδία, απέχθεια, αποστροφή: «τι σιχαμερά πράματα είν' αυτά που κάνεις! || τι σιχαμερά λόγια είναι αυτά που λες!».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας